

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 44. szám

2016. április 4.

Áprilisi szemeztetés

Szó se róla, valóban bolondos ez az április. Úgy kezdődött, hogy próbáltam kitalálni, milyen ruhadarab volna jó reggel is, délben is, meg estefelé. No, ez nem jött össze. Majd folytatódott azzal, hogy egy jó ismerősöm révén kiderült, elsején mindenkinek szülinapja van. Nyomban köszöntöttem pár ismerőst, mondanom sem kell, osztatlan elismerésben volt részem. Igaz, nincs vége a hónapnak, van még lehetőségem köszöntgetni, meglátjuk, hogy lesz-e köszönet és vidámság belőle. Mindeközben elméláztam, amolyan áprilisi módon, honnan ez a fene nagy bolondozás, ami nem akar megszűnni, pedig gyakran a bosszantásig megy a népszokás – aki esetleg hajlamos a freudi elszólásra, nevezze bátran hagyományörzésnek. Bár ki tudja, a magyar nyelv kellően változatos, hogy mindenben megadja a lehetőséget valami váratlan érzékiségre is.

A hónap nevének alapja a latin *aperire* szó, aminek jelentése „megnyitni”. Hogy mit, azt homály fedi, de talán kinyíló természetere gondolhatunk. Meg bármire, ami jó, ha megnyílik. A lényeg, hogy igazából senki nem tudja, mi az eredete az áprilisi bolondozásnak, némelyek pár száz éves, naptárváltáshoz köthető francia szokásról beszélnek, mások szerint viszont több ezer éves tavaszünnepekből maradt ránk. Nekem leginkább az a változat tetszik, miszerint valami régvolt európai tavaszköszöntő, megújuláspárti ünnep a kiindulópont. Az ilyen napokon sok mindent szabad volt, amit máskor nem, és némi szerencsével még arra is lehetőséget adott, hogy kifigurázzák a társadalmi feszültségeket, egyenlőtlenségeket. Mi tagadás, manapság is volna mivel kitölteni az ilyen napokat.

De van még az áprilisből, például, ma van a Nemzetközi Párnacsata Nap. Mert nem csak negyvenötben volt felszabadulás, amit sokan vitatnak, mai is meg lehet próbálni. Ha mindenki lelkesen harcol, belead apaitanyait, vitán felül áll majd a nap megítélése. A hetediketi füstmentes világnapra most valamiért nem térnék ki, de nyolcadikán az emberszeretet világnapja esik, ami úgy is lehet szép, ha mégis csak elmaradt a párnacsata. És ha már a szépnél tartunk, tizenegyedikén van József Attila születésnapja, tehát a magyar költészet napja is. És nem elkomorodni, a költőnek vannak vidám versei is, mint például a Reggeli ájtatosság című szonett. Ébresztőkor, mikor kire gondolván manapság is eszembe jutnak kezdő sorai: „Ó, hagyj Uram még így feküdni hasmánt/csak egy kicsit, és jöhet a fuszekli/A számtantanár bús szemét te szedd ki/s torkát szorítsa össze jól a vaspánt.”

Válogatásom a hónap kiemelt napjaiból természetesen öncélú, nyilván mindenkinek más és más az érdekes. Am semmiképp nem hagyhatom ki az utolsó napot, vagyis annak végét, a Walpurgis-éjt, ami a boszorkányok egyik fontos napját zárja. És hogy miért a boszorkányok napja? Gőzöm sincs, de jól hangzik.

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Helyi hírek röviden

Készenléti jellegű munkakörök

Felhívjuk azon tagtársaink figyelmét, akik nem kaptak ajánlatot a munkáltatójuktól, de úgy gondolják, hogy a kérdéses időszakban készenléti jellegű munkakörben is dolgoztak, tehát jár nekik kifizetés, keressék szakszervezetünk Területi Képviselőt.

HUMORSAROK

BÍZTATÓ

A kórházban a nővér így szól az egyik beteghez: Remélem nem babonás? Miért kérdi nővérke?
– Azért, mert ezentúl csak bal lábbal tud majd felkelni...

VÁLÁS

Kohn válni akarna, de a felesége ragaszkodik a gyerekhez. A gyerek az enyém, ém szültem – mondja határozottan az asszony. Nem úgy van az – szólal meg Kohn – ha én bedobok egy százast az automatába és kijön belőle egy csokoládé, kié a csokoládé, az enyém vagy az automatáé???

BÜSZKESÉG?

A paraszt ember összehívja négy fiát és a következőt kérdezi: Ki döntötte be a budit az árokba? Semmi válasz, az apa folytatja: Emlékezzetek csak George Washington és a cseresznyefa esetére. Mikor George kivágta a fát és bevallotta apjának a tettét, az apja büszke volt a fia őszinteségére. Gondolkodnak a fiúk, s egyszerre elé lép a legkisebb fiú és bevallja, ő tette. Ekkor az öreg paraszt lekever neki egy hatalmas pofont. Te mondtad apám, hogy George Washington büszke volt a fiára, amiért bevallotta, amit tett! – szól felháborodva a fiú.

– Igen, de ő nem ült a fán, amikor azt a fia kivágta!!!

Balogh Attila